

Đề bài

*Kể lại câu chuyện
để giải thích vì sao
người Việt Nam
tự xưng là*

**Con Rồng,
cháu Tiên**

Bài làm

Cu Mít nhà tôi năm nay mới 5 tuổi nhưng rất thích học làm người lớn. Tôi nào cũng vậy, cứ bảy giờ tôi là cu cậu ngồi trước màn hình ti vi xem thời sự cứ như ông cụ non. Hôm ấy, cũng như thường lệ, cu cậu đang xem rất chăm chú thì bỗng thấy gãi đầu gãi tai. Một lúc sau thì chạy ra hỏi nhỏ tôi: “Anh Tí ơi! Sao trên ti vi cứ bảo người Việt Nam ta là con Rồng, cháu Tiên. Họ nói sai phải không anh. Anh em mình là con của bà mẹ và ông bà đây chứ! Anh Tí nhỉ?”. Nhìn cu Mít ngây ngô mà tôi phì cười. Tôi xoa đầu Mít và bảo: “Ừ, anh em mình đúng là con cháu Rồng Tiên. Hôm trước được học bài “Con Rồng cháu Tiên” anh mới biết đây. Để anh kể cho Mít nghe nhé!”. “Vâng ạ!” – Cu Mít mắt sáng như bắt được một chú siêu nhân không lồ vậy. Mít ta chăm chú nhìn tôi chờ đợi. Hăng giọng, tôi bắt đầu kể.

Ngày xưa, ở miền đất Lạc Việt, bây giờ được gọi là Bắc Bộ, có một vị thần thuộc nòi Rồng, con trai của thần Long Nữ, tên là Lạc Long Quân. Thần trông rất khác lạ. Mình rồng, sống ở dưới nước, chỉ thỉnh thoảng thần mới lên trên cạn thôi! Thần có sức khỏe vô địch, hơn cả siêu nhân và có nhiều phép lạ hơn cả Tôn Ngộ Không. Thần rất tốt bụng. Không những giúp dân diệt trừ Ngư Tinh, Hồ Tinh – những loài yêu quái bấy lâu làm hại dân lành – mà Thần còn dạy dân cách trồng trọt, chăm nuôi và cả cách ăn ở. Khi xong việc, Thần thường về thủy cung chăm sóc mẹ. Chỉ khi có việc thần mới hiện lên.

– Ước gì em được gặp Thần nhỉ? Cu Mít chen vào.

– Trật tự nào! Anh đang kể mà.

Bấy giờ, ở vùng núi cao phương Bắc, có nàng Âu Cơ thuộc dòng họ Thần Nông, xinh đẹp tuyệt trần. Nghe tiếng vùng đất Lạc có nhiều hoa thơm cỏ lạ, nàng bèn tìm đến thăm. Âu Cơ và Lạc Long Quân gặp nhau, hai thần đem lòng yêu nhau rồi trở thành vợ chồng giống như ba và mẹ của Mít và anh Tí ý – Thấy cu Mít có vẻ hiểu, tôi nói tiếp – Hai thần sống ở cung điện Long Trang rất to và đẹp. Bên ngoài còn có bao nhiêu là hoa thơm cỏ lạ và nhiều muông thú dạo chơi, vui đùa. Được ít lâu sau, Âu Cơ có mang. Đến kì sinh thì một chuyện kì lạ đã xảy ra. Nữ thần sinh ra một bọc trăm trứng; trăm trứng nở ra trăm người con hồng hào, đẹp đẽ lạ thường. Đàn con không cần bú mớm mà lớn nhanh như thổi, mặt mũi khôi ngô, ai cũng khỏe mạnh như cha.

Cuộc sống của họ cứ thế êm đềm diễn ra. Nhưng Lạc Long Quân vốn quen ở nước, sống mãi trên cạn không quen nên thường hay buồn rầu. Cuối cùng, không chịu nổi, Lạc Long Quân từ biệt Âu Cơ và đàn con để trở về thủy cung. Một mình ở lại nuôi con, Âu Cơ tháng ngày chờ mong trong buồn tẻ. Không chịu nổi cảnh ngóng trông dài đằng đẵng, Âu Cơ gọi chồng lên than thở:

– Sao chàng bỏ thiếp mà đi, không cùng thiếp nuôi các con?

Lạc Long Quân bèn nói:

– Ta vốn nói Rồng ở miền nước thẳm, nàng là dòng Tiên ở chốn non cao. Kẻ ở cạn, người ở nước, tính tình, tập quán khác nhau, khó mà ăn ở cùng nhau một nơi lâu dài được. Nay ta đưa năm mươi con xuống biển, nàng đưa năm mươi con lên núi, chia nhau cai quản các phương. Kẻ miền núi, người miền biển, khi có việc gì thì giúp đỡ lẫn nhau, đừng quên lời hẹn ước.

Nàng Âu Cơ nghe theo và đưa con lên đường.

Người con trưởng theo Âu Cơ được tôn lên làm vua, lấy hiệu là Hùng Vương. Mít có nhớ năm ngoái Mít được ba mẹ cho đi hội đèn Hùng không? Đó chính là đèn thờ các vua Hùng – con cháu của Lạc Long Quân và Âu Cơ đấy.

Ngày xưa chỗ đó gọi là Phong Châu. Tên nước thời xưa được đặt là Văn Lang. Trong triều có tướng văn, tướng võ; con trai vua thì gọi là lang, con gái vua gọi là Mị Nương. Khi cha chết thì ngôi báu được truyền cho con trưởng, mười mấy đời truyền nối ngôi vua đều lấy hiệu là Hùng Vương.

Chính bởi thế mà hiện nay, người Việt Nam ta – con cháu Vua Hùng – khi nhắc đến nguồn gốc của mình thường xưng là con Rồng cháu Tiên.

Giờ thì Mít đã hiểu tại sao các cô phát thanh viên lại bảo người Việt Nam là con Rồng cháu Tiên chưa? – Tôi hỏi.

– Rồi ạ! – Mít đáp nhanh nhẩu – Mít cũng là con Rồng cháu Tiên phải không anh Tí?

– Ủ! Đúng rồi. Vì thế nên Mít phải nghịch ít thôi, chăm học đọc, học viết vào để xứng danh con cháu Tiên Rồng.

– Em biết rồi ạ!

Nhìn cu Mít vui sướng vì được nghe chuyện, tôi lấy làm tự hào lắm. Tôi thấy mình cũng oai ra phết. Ít ra tôi cũng hiểu rất rõ về nguồn gốc của dân tộc – nguồn gốc Rồng Tiên.